

Resultater fra kartlegging av erfaringsbasert kunnskap om beste praksis for sårutvikling og håndtering andre høst og vinter i sjø.

Målsetningen for arbeidet har vært systematisere erfaringsbasert kunnskap om trengepraksis og kartlegge mulige effekter på sårutvikling andre høst og vinter i sjø. Informasjonen er innhentet gjennom intervjuer med personer fra ulike bakgrunn relevant for temaet, herunder fiskehelsepersonell, kvalitetsansvarlige, område- og lokalitetsansvalige, mannskap om bord fartøy som benyttes i forbindelse med håndtering, luseteam m.m. for å best mulig dokumentere erfaringer fra ulike innfallsvinkler til problemstillingen. Hovedtema for kartleggingen omhandler håndtering og menneskelige faktorer, fiskegrupper, sårkategorisering, dokumentasjon og nedklassing, samt risiko og tiltak.

Sårsesonngen oppleves lengere enn tidligere og sår oppleves nå som hovedårsak til nedklassing ved slakt. Smoltkvalitet og biologi pekes på som viktige faktorer for sårutvikling i sjøfasen. Resultatene viser variasjon mellom selskap i interne rutiner for håndtering, men valgt strategi er vel begrunnet. Behandlingsmetodikk er ikke nødvendigvis drivende for sårutvikling – de fleste har god tilgang på teknologi og interne strategier for valg av avlusningsmetodikk.

Bruk av- og omfang av sårkategorisering varierer, og da vurderingen i hovedsak er subjektiv er den også personavhengig og forutsetter at vedkomne som kategoriserer har opplæring, erfaring og tid. For å bruke sårkategorisering som "early warning" er man avhengig av at det også scores utenfor avlusningsoperasjoner eller dødfisk-kategorisering, noe som ikke gjennomføres i utstrakt grad i dag. Sårkategorisering oppleves som ressurskrevende, og det er ønskelig med bedre sårkategoriseringsverktøy, enten manuelle eller i form av ny teknologi. Dette vil kunne være et viktig bidrag til beslutningsstøtte og risikovurdering i forkant av håndteringsoperasjoner.